

ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Ημερολόγιο 2011

Χρόνος - Χωρίς αρχή και τέλος

Η έννοια του χρόνου απασχόλησε και συνεχίζει να απασχολεί την ανθρώπινη σκέψη. Ο χρόνος τροφοδότησε θρησκευτικές δοξασίες, εδραίωσε φιλοσοφικά συστήματα, ερμηνεύτηκε επιστημονικά και ενέπνευσε όλες τις μορφές της τέχνης. Κι όμως ακόμα παραμένει... ασύλληπτος.

Κατά τη φιλοσοφική προσέγγιση, ο χρόνος θα υπήρχε ακόμα κι αν δεν υπήρχε το Σύμπαν, επειδή είναι άπειρος και άναρκος. (Άραγε, μήπως ο χρόνος είναι το θεϊόν;)

Τον 16ο αιώνα ο Ισαάκ Νεύτων, δίνοντας την δική του απάντηση, παρομοίασε τον χρόνο με ένα δοχείο στο οποίο υπάρχει το σύμπαν και όπου συντελείται η αλλαγή. Με άλλα λόγια ο χρόνος δεν επηρεάζεται από οποιοδήποτε εξωτερικό παράγοντα.

Διαφορετική άποψη όμως έχει ο Αϊνστάιν στον 20ο αιώνα. Ο χρόνος είπε, δεν είναι απόλυτος αλλά σχετικός, δεν είναι δυνατόν να ξετασθεί απομονωμένος από το χώρο.

Η σύγχρονη φιλοσοφία τείνει να εστιάζει την προσοχή της στον Χωροχρόνο, ο οποίος κατά τον Αϊνστάιν, νοείται ως συνεχές μέσον.

Η ύπαρξη πάμπολλων παροιμιωδών φράσεων για το χρόνο όπως "φείδου χρόνου", "όμορφα, πλούσια, πικρά, σκληρά, άγουρα... χρόνια", "ο χρόνος είναι χρήμα", "ο έρωτας χρόνια δεν κοιτά", "... φανερώνει πόσο έντονα απασχόλησε ο χρόνος την ανθρώπινη σκέψη. Είναι αντιληπτός με γνώμονα κάποιες παραμέτρους του, όπως η έλευση του νέου χρόνου, τον οποίον υποδεχόμαστε "εν χορδαίς και οργάνοις".

Αφηρημένη έννοια λοιπόν ο Χρόνος. Όσον αφορά στη σχέση χρόνου και συνείδησης του ανθρώπου, η μια φιλοσοφική άποψη δεν θεωρεί τις έννοιες αυτές αλληλοεξαρτώμενες· ακόμα κι αν δεν υπήρχε συνείδηση, τα γεγονότα θα εξακολουθούσαν να συντελούνται κατά ορισμένη τάξη. Η άλλη πλευρά όμως θεωρεί ότι η χρονική διάσταση των γεγονότων λογίζεται με όρους παρελθόν, παρόν, μέλλον που είναι δημιουργήματα της ανθρώπινης νόησης, της ανθρώπινης συνείδησης.

Το πρόβλημα που μπήκε στον άνθρωπο από πολύ παλιά ήταν και η μέτρηση του χρόνου. Το σύστημα μέτρησης του χρόνου σε έτη, μήνες, εβδομάδες και μέρες με βάση ορισμένα ουράνια φαινόμενα ονομάστηκε ημερολόγιο.

Το σημερινό ημερολόγιο στηρίζεται στον χωρισμό σε μικρότερες μονάδες του ηλιακού έτους, δηλ. της περιστροφής της γης γύρω από τον ήλιο που διαρκεί 365 ημέρες, 48' και 46". Επειδή ο συμμετρικός αριθμός δε διαιρείται ακριβώς, παρουσιάζει δυσκολίες στον χωρισμό. Το σεληνιακό έτος διαφέρει από το ηλιακό, στο ότι εδώ λαμβάνεται ως μήνας η σεληνιακή διάρκεια. Και αυτό το έτος έχει το μειονέκτημα της προσθήκης ενός 13ου μήνα από καιρό σε καιρό. Το σεληνιακό έτος το χρησιμοποιούν οι Ισραηλίτες, Μογγόλοι, Ινδοί και οι κάτοικοι του Σινά.

ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Εξέλιξη του ημερολογίου

Υπήρξαν πολλά ημερολόγια στην αρχαιότητα. Τα πιο ακριβή όμως ήταν των Αιγυπτίων. Χώριζαν το έτος σε 12 μήνες των 30 ημερών και στο τέλος του έτους πρόσθεταν 5 ημέρες τις «επαγόμενες». Υπήρχε όμως προσηθική 0,24 ημερών στο έτος και δημιουργούσε πρόβλημα παράτασής του.

Το ρωμαϊκό ημερολόγιο που αποτέλεσε τη βάση στο Δυτικό κόσμο δέχτηκε πολλές βελτιώσεις ανά τους αιώνες. Όταν ιδρύθηκε η Ρώμη 753 π.Χ. το έτος των Ρωμαίων περιλάμβανε 10 μήνες και άρχιζε από τον μήνα Μάρτιο. Κάθε μήνας είχε από 30 και 31 ημέρες. Αργότερα 715 π.Χ. προστέθηκαν οι άλλοι δύο μήνες, Ιανουάριος και Φεβρουάριος. Επειδή και εδώ υπήρχε μεγάλη διαφορά του ηλιακού έτους από το ημερολογιακό, ο Ιούλιος Καίσαρας δημιούργησε, με συμβουλή του Σωσιγένη, καινούργιο ημερολόγιο, που πήρε το όνομά του "Ιουλιανό ημερολόγιο", με 365 ημέρες επί τρία έτη και 366 ημέρες το τέταρτο. Κάθε 128 χρόνια όμως περισσεύει μια ημέρα.

Το μειονέκτημα αυτό ήρθε να καλύψει το Γρηγοριανό ημερολόγιο του Πάπα Γρηγορίου του Β'. Σύμφωνα με αυτό δίσεκα έτη είναι όσα διαιρούνται με το 4 και από τους αριθμούς που λήγουν σε δύο μηδενικά, όσοι διαιρούνται δια του 400.- Το Γρηγοριανό ημερολόγιο χρησιμοποιήθηκε στην Ευρώπη το 1852 και στην Ελλάδα το 1923.

Το Αρχαίο Αττικό ημερολόγιο ήταν το επικρατέστερο στον Ελλαδικό χώρο. Οι μήνες του ήταν σεληνιακοί και άρχιζαν με την φάση της νέας σελήνης (νομηνία). Επειδή 12 σεληνιακοί μήνες ισούνται με 354 ημέρες, δηλ. υπολείπονται κατά 11 _ ημέρες από το τροπικό έτος, κάθε τρίτο έτος πρόσθεταν έναν εμβόλιμο μήνα το Β' Ποσειδεώνα.

Οι μήνες του Αττικού ημερολογίου άρχιζαν κατά το θερινό ηλιοστάσιο (μέσα Αυγούστου) και ήταν οι εξής: 1) Εκατομβαιών, 2) Μεταγειτινών, 3) Βοηδρομιών, 4) Πυανοφιών, 5) Μαιμακτηριών, 6) Ποσειδεών και Ποσειδεών Β', 7) Γαμηλιών, 8) Ανθεστηριών, 9) Ελαφβολιών, 10) Μουνυχιών, 11) Θαρρηλιών και 12) Σκιροφοβιών.

Η "πρώτη" μέρα κάθε μηνός, η νομηνία, θεωρείτο ως η ιερότερη. Την γιόρταζαν ανεβαίνοντας στην Ακρόπολη, με μεγάλη εμποροπανήγυρη, αγώνες στην παλαίστρα και συμπόσια. Η "δεύτερη" ημέρα ήταν αφιερωμένη στον "αγαθόν δαίμονα" τον Διόνυσο, τον οποίο τιμούσαν με άκρατον (ανέρωτο) οίνον στο δείπνο. Η "τρίτη" ήταν αφιερωμένη στα γενέθλια της Αθηνάς και η "τέταρτη" στον Ηρακλή, τον Ερμή, την Αφροδίτη και τον Έρωτα....

Οι Βυζαντινοί παρέλαβαν το Ρωμαϊκό ημερολόγιο που αντικατέστησε πλέον το αρχαίο αττικό και από το 1923 έγινε δεκτό στην Ελλάδα το Γρηγοριανό.

Επιμέλεια Ημερολογίου:

Ελευθεριάδου Στέλλα, Βεράνη Ελένη

Επιλογή Κειμένων:

Παπανίκου Ελευθερία (Πηγή: Εφημερίδα «Η Καθημερινή») - Ένθετο «Επτά Ημέρες», Τεύχη: «Αφιέρωμα: Ιανουάριος, 31-12-2000», «Αφιέρωμα: Φεβρουάριος, 04-02-2001», «Αφιέρωμα: Μάρτιος, 04-03-2001», «Αφιέρωμα: Απρίλιος, 01-04-2001», «Αφιέρωμα: Μάιος, 06-05-2001», «Αφιέρωμα: Ιούνιος, 03-06-2001», «Αφιέρωμα: Ιούλιος, 01-07-2001», «Αφιέρωμα: Αύγουστος, 05-08-2001», «Αφιέρωμα: Σεπτέμβριος, 02-09-2001», «Αφιέρωμα: Οκτώβριος, 07-10-2001», «Αφιέρωμα: Νοέμβριος, 04-11-2001», «Αφιέρωμα: Δεκέμβριος, 02-12-2001»)

Διοικητικό Συμβούλιο Λ.Ε.Σ.:

Ελευθεριάδου Στέλλα, Φιδάνη Ντίνα, Τσιρογιάννη Μαίρη, Παπανίκου Ελευθερία, Παλάζη-Τσοχατζίδη Χρυσάνθη, Μυτιληναίου- Δορκοφύκη Αγγέλα, Βεράνη Ελένη, Μάτη Ανταγόνη, Κασαπίδου Μαίρη, Νυκτοπάτη Πόπη, Κοσιτζή Μαρία, Αμπατζή Λέτα, Πεταλωτή Βίκυ, Πασχάλη Ελένη, Καρεκλά Ιφιγένεια

Δάσκαλοι Χορού:

Τερζής Βασιλίας, Πάντσιου Δήμητρα

Το Δ.Σ. του Λ.Ε.Σ. ευχαριστεί θερμά τη φωτογράφο Χριστίνα Παπαφράγκου- Μαντζαρίδη για την εθελοντική της συμμετοχή στη φωτογράφιση των παιδιών.

ΛΥΚΕΙΟ
 ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
 ΣΕΡΡΩΝ

Γανουάριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24/31	25	26	27	28	29	30

Ο Ιανουάριος (Januarius) οφείλει την ονομασία του στο διπρόσωπο θεό των Ρωμαίων Ιανό (Janus) «πρώτο» βασιλιά του Λατίου και «θεό των θεών». Ο Ιανός, που τη λατρεία του καθιέρωσε ο Νουμάς (δεύτερος βασιλιάς της Ρώμης, μετά το Ρωμύλο), ήταν ο θεός της κάθε αρχής, της έναρξης των πολεμικών επιχειρήσεων και των μεγάλων έργων, θεός επομένως και του έτους. Στην Ευρώπη πολύ αργότερα, (10 μ.Χ. αι.) καθιερώθηκε η 1η Ιανουαρίου ως αρχή του πολιτικού έτους. Ο Ιωάννης Λυδός (6ος αι. μ.Χ. στα χρόνια του Ιουστινιανού) στο έργο του «Περί μηνών» αναφέρει ότι ο Ιανός ήταν θεός δίμορφος. Από τα δύο πρόσωπα του μήνα-θεού, εκείνο του γέροντα βλέπει πίσω, στο χρόνο που κύλησε, κι αυτό του νέου άντρα κοιτά μπροστά, έτοιμος να γευτεί το κρασί που του κερνά ο χρόνος που κύλησε.

Παριστάνεται με κλειδιά ή με τριακόσιες εξηνταπέντε ψήφους στα χέρια, όσες και οι μέρες του έτους. Καλείται και Αιωνάριος γιατί τον θεωρούσαν του αιώνος πατέρα. Είχαν οριστεί δώδεκα πρυτάνεις να τον μμούν, υπήρχε δωδεκάβωμο στο ναό του, όσοι και οι μήνες του έτους (Λυδία Μ.Α.).

Ο λαός μας έχει διάφορες ονομασίες για τον Ιανουάριο. Ο Γενάρης είναι και Γεννολοκτής (γεννοβολούν τα κοπάδια), Μεσοχείμωνος, Κλαδευτής, Καλεντέρης (από τα κάλαντα), Τρανός (31 ημέρες), Πρωτάρης, Μεγαλομηνάς.

Φεβρουάριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Το όνομά του προέρχεται από το λατινικό ρήμα *Februaire* (εξαγνίζω, καθαίρω), λόγω των θρησκευτικών εορτών καθαρμού και εξαγνισμού που τελούνταν στη Ρώμη αυτόν το μήνα: στις 19 προς τιμήν των νεκρών (*Feralla* = θανατούσια) και στις 21 προς τιμήν του θεού Άδη - Φέβρου.

Στην Ελλάδα ο Φεβρουάριος έχει πολλές λαϊκές ονομασίες: Μικρός, Κουτσός, Κουτσοφλέβρος, Φλιάρης και Γκουζούκης. Από το 45 π.Χ. ο Φεβρουάριος είχε 29 ημέρες και 30 στα δίσεκτα έτη. Όμως το 4 π.Χ. ο αυτοκράτορας Οκταβιανός Αύγουστος του αφαιρέσε μια ημέρα, την οποία πρόσθεσε στο μήνα Αύγουστο (31 ημ.), όπως ο Ιούλιος Καίσαρας στο μήνα Ιούλιο (31 ημ.) για να μην υστερούν σε ημέρες, οι αφιερωμένοι σε αυτούς μήνες.

Η 29η Φεβρουαρίου είναι αφιερωμένη στον άγιο Κασσιανό και στις δύο εκκλησίες. Η γιορτή του κάθε τέσσερα χρόνια (τα δίσεκτα) συντέλεσε στη δημιουργία πολλών παραδόσεων.

Μάρτιος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Με διάρκεια 31 ημέρες, ήταν ο πρώτος μήνας του δεκάμηνου ρωμαϊκού ημερολογίου, ως ο μήνας που σημειώνεται η εαρινή ισημερία, την 21η του μηνός, μια αστρονομική αφετηρία πολύ λογικότερη από την 1η Ιανουαρίου, που χρησιμοποιούμε σήμερα ως αρχή του έτους. Σύμφωνα με την παράδοση ο μυθικός Ρωμύλος τον καθιέρωσε ως πρώτο μήνα προς τιμήν του γενάρχη των Ρωμαίων, θεού του πολέμου Mars (Άρης) : Μάρτιος. Στο Βυζάντιο γιορτάζονταν πανηγυρικά η 1η του Μάρτη ως Πρωτομαρτιά - Πρωτοχρονιά και πρώτος μήνας της άνοιξης «δια την των ωρών και αέρος ευκρασίαν». Και όπως δε λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή κατά την παροιμιακή έκφραση, τελούνται όλα τα έθιμα, από την Καθαρή Δευτέρα ως το Πάσχα. Νηστεία, Ψυχοσάββατα και ακολουθίες των Χαιρετισμών της Παναγιάς. Εκτός από τις γνωστές ονομασίες... γδάρτης... παλουκοκάφτης κ.ά., ο Μάρτης ονομάζεται κλαψομάρτης και πεντάγνωμος: «Ο Μάρτης ο πεντάγνωμος πέντε φορές εκιόνισε και πάλι το μετάνιωσε πως δεν εξαναχιόνισε...», αλλά και φυτευτής.

Απρίλιος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
4	5	6	7	1	2	3
11	12	13	14	8	9	10
18	19	20	21	15	16	17
25	26	27	28	22	23	24
				29	30	

Το όνομά του προέρχεται από το λατινικό ρήμα *aperire*, που σημαίνει ανοίγω, γιατί το μήνα αυτόν ανοίγουν, ανθίζουν τα λουλούδια.

Σύμφωνα με την αρχαία ρωμαϊκή παράδοση, ο Απρίλιος ήταν αφιερωμένος στη θεά Αφροδίτη, που οι Ρωμαίοι τιμούσαν με μεγαλοπρεπείς γιορτές την 1η αυτού του μήνα. Παράλληλα ήταν αφιερωμένος και στο θεό Απόλλωνα, από τη λαϊκή ονομασία του οποίου (*Aperita*) ίσως και να προήλθε το όνομα του μήνα. Ελληνικά προσωνύμια. Οι απριλιάτικες βροχές θεωρούνταν από τους γεωργούς ευεργετικές, γι αυτό και η παροιμία "Αν βρέξει Μάρτης δυο νερά και Απρίλης άλλο ένα, χαρά σε κείνο το ζευγά που 'χει πολλά σπαρμένα".

Σε μερικά μέρη της υπαίθρου τον αποκαλούσαν Γρίλλη, δηλαδή γκρινιάρη, γιατί τελείωναν τα φτωχικά αποθέματα και άρχιζαν οι γκρίνιες στην οικογένεια. Ακόμα τον λένε και Τίνακτοκοφινίδη, επειδή τίναζαν τα κοφίνια για να καθαριστούν.

"Απρίλης-Γρίλλης-Τίνακτοκοφτίτης"
 Αγιωργίτη λόγω της γιορτής του Αγίου Γεωργίου στις 23 του μηνός. Λαμπριάτης από την μεγάλη εορτή της Λαμπρής, του χριστιανικού Πάσχα. Τριανταφυλλάς, επειδή τότε ανθίζουν οι τριανταφυλλιές και Μαγιάπριλο "ο Απρίλης έχει τη δροσιά κι ο Μάης τα λουλούδια", με χαρακτηριστικά γνωρίσματα της βλάστησης, άνθισης, άρωμα ανθισμένων λουλουδιών, με μια λέξη όλη την ομορφιά της φύσης.

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Η ονομασία του προέρχεται από το όνομα της αρχαίας ρωμαϊκής θεότητας Μαία (Μάγια), που με τη σειρά της, προέρχεται από την αρχαιοελληνική λέξη Μαΐα, που σημαίνει τροφός, μητέρα. Συνεπώς ως θεότητα η Μαΐα συμβολίζει τη γονιμότητα της γης. Τη Μαΐα τιμούσαν οι Ρωμαίοι την Πρωτομαγιά, με ειδικές εορτές και θυσίες χοιριδίων στο βωμό της. Αργότερα η θεά ταυτίστηκε με την ελληνική νύμφη Μαΐα, την ομορφότερη από τις Ατλαντίδες, μητέρα του θεού Ερμή, στον οποίο κυρίως αφιερώθηκε ο μήνας.

Ο Μάης καβάλα σε άλογα, κυνηγάρης άρχοντας, κρατεί το μαγιοβότανο, το μαγιόξυλο, προσφέρει τα άνθη, μεθά τις κόρες, αλλά σύμφωνα και με τις πανευρωπαϊκές προλήψεις, κατά τον Μάη δεν παντρεύονται.

"Μάη μου με τα λούλουδα..", ο μήνας της χαράς και λατρείας της βλάστησης. Ιδιαίτερα η 1η μέρα, η πρωτομαγιά, βιώνεται παραδοσιακά σαν οριστική νίκη της φύσης στον αγώνα της για νέα καρποφορία. «Τώρα Μαγιά, τώρα δροσιά, τώρα το καλοκαίρι...» προτρέπει το τραγούδι, για γιορτασμό στα καταπράσινα χωράφια, που όμως θα φέρει τη δροσιά και την γονιμότητα στο σπίτι.

Τα λαϊκά ονόματα είναι: Πράσινος, Κερασάρης, Λούλουδος, Καλομηνάς....

Μάιος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23/30	24/31	25	26	27	28	29

Ιούνιος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Κατά την παράδοση οφείλει την ονομασία του στη θεά Juno (Ήρα) σύζυγο του Jupiter (Δία). Οι ρωμαίοι λάτρευαν τη θεά ως προστάτιδα του οίκου, του γάμου και των τοκετών, αλλά και θεά της Σελήνης. Ιερές ημέρες της ήταν της νέας Σελήνης και της πανσελήνου (Καλένδες και Ειδοί).

Κατά μια άλλη εκδοχή, πήρε το όνομά του από το Λεύκιο Ιούνιο Βρούτο, τον πρώτο Ύπατο της Ρώμης που ανέτρεψε το βασιλιά Ταρκύνιο τον Υπερήφανο (510 π.Χ.) θεμελιώνοντας τη δημοκρατία στη Ρώμη.

Είναι ο μήνας του θερισμού, από τις κορυφαίες στιγμές του γεωργικού βίου "Αρχές του θεριστή, του δρεπανιού μας η γιορτή". Θερινό ηλιοστάσιο -το λιοτρόπι-στις 21 Ιουνίου με την μεγαλύτερη ημέρα του χρόνου.

Την ημέρα αυτή σ' ολόκληρη την Ευρώπη υπάρχει το έθιμο ν' ανάβουν φωτιές για να υποδηλώσουν την πίστη στο φωτοδότη και ζωοδότη Ήλιο, ώστε αυτός να συνεχίσει τη φωτεινή πορεία του. Η πανάρχαια αυτή γιορτή συνδυάζεται και γιορτάζεται με τις φωτιές του Αϊ Γιάννη του Λαμπαδιάρη στις 24 του μηνός, καθώς και με το αρχαιοελληνικό έθιμο του Κλήδονα - με τα κορισίστικα μαντέματα.

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Ιούλιος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Ο Μάρκος Αντώνιος το 44π.Χ. και μετά τη δολοφονία του Ιούλιου Καίσαρα μετονόμασε τον μήνα Quintilis (5ος μήνας) σε Julius (Ιούλιο) προς τιμήν του αναμορφωτή του ημερολογίου Ιουλίου Καίσαρα, που σύμφωνα με την παράδοση, είχε γεννηθεί την 7η ημέρα αυτού του μήνα. Η αλλαγή επικυρώθηκε ταυτόχρονα από τη Ρωμαϊκή Σύγκλητο.

Την 7η ημέρα γινόταν στην Ρώμη γιορτές προς τιμήν της Ήρας, που ελάμβαναν μέρος, εκτός από Ρωμαίες πατρίκες και οι σκλάβοι τους.

Τον Ιούλιο γιορτάζονταν τα Matralia, αφιερωμένα στη mater Matuta, (την Ινώ ή Λευκοθέα) θεά της αυγής, αργότερα και θεά προστάτιδα της μητρότητας, του τοκετού και της τεκνοποίησης, αλλά και της θάλασσας και των ναυτικών.

Στην Ελλάδα ποτέ δεν έπαψε να υπάρχει η παράλληλη ανεπίσημη γεωργική, κτηνοτροφική ή χριστιανική ονομασία των μηνών. Έτσι ο Ιούλιος αναφέρεται ως Αλωνάρης, Θεριστής και Αηλιάτης, "Ο Αηλιάς κόβει σταφύλια και η Αγιά-Μαρίνα σύκα", Γιαλιστής γιατί ωριμάζουν και γυαλίζουν τα σταφύλια κ.α.

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Αύγουστος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Το 8 π.Χ. ο μήνας Sextilis (6ος) μετονομάστηκε σε Augustus (Σεβαστός) από την τιμητική ονομασία του αυτοκράτορα Οκταβιανού Αύγουστου, στον οποίο αφιερώθηκε ο μήνας αυτός. Η μετονομασία έγινε επειδή τον μήνα Sextilis ο Οκταβιανός ανήλθε για πρώτη φορά στην Υπατεία, πέτυχε περιφανείς θριάμβους, τερμάτισε τον εμφύλιο πόλεμο και υπέταξε την Αίγυπτο (15 Sextilis, το 30π.Χ.). Ο Οκταβιανός συμβολίζει την αρχή του Ρωμαϊκού μεγαλείου.

Στις 13 Αυγούστου οι ρωμαίοι τελούσαν γιορτή προς τιμήν της Diana (Άρτεμις) με πομπή γυναικών, στεφανωμένες με τριαντάφυλλα και κρατώντας δάδες. Στις 23 γιόρταζαν το θεό (Ήφαιστο) και πρόσφεραν θυσία στο θεό ψάρια.

Στους Βυζαντινούς χρόνους κι ως πρόσφατα σε αρκετά μέρη της ελληνικής υπαίθρου η 31 Αυγούστου θεωρούνταν κλειδοχρονιά, τέλος του έτους και αρχή του Χειμώνα.

Οι λαϊκές ονομασίες του Αυγούστου αναφέρονται συνήθως στην αφθονία των καρπών: Συκολόγος, Τραπεζοφόρος, Πεντεαφάς, «Αύγουστε καλέ μου μήνα να 'σουν δυο φορές το χρόνο».

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Σεπτέμβριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Ο Σεπτέμβριος, από το λατινικό septem (επτά), κράτησε την ονομασία του και στο Γρηγοριανό ημερολόγιο, ενώ μετακινήθηκε στη θέση του 9ου μήνα.

Στο Ρωμαϊκό ημερολόγιο ο Jupiter (Ζευς) πατήρ, ο θεός του ουρανού και της θύελλας, γιορτάζονταν στους Ειδούς 15 του μηνός, με δημόσιο ιερό συμπόσιο, θεάματα και αγώνες. Το μήνα αυτόν τελούνταν και τα Καπιτώλια.

Στις αρχές του 4ου μ.Χ. αιώνα καθιερώθηκε στην Κωνσταντινούπολη ως αρχή του εκκλησιαστικού έτους η 1η Σεπτεμβρίου. Στην Πάτμο θεωρούσαν την 1η Σεπτεμβρίου αρχιχρονιά "Πρωτοσεπτεμπριάν, άλλα νησιά "Καλοχρονιά" ή "Αρχιχρονιά".

Το μήνα αυτό, με την συγκομιδή και αποθήκευση των καρπών, κλείνει ο κύκλος του φυσικού έτους. Είναι ο κύκλος της φθινοπωρινής ισημερίας (22 Σεπτεμβρίου). Γι' αυτό αρκετά αρχαιοελληνικά ημερολόγια, ανάμεσα τους των Λακεδαιμονίων και των Μακεδόνων, είχαν ως αφετηρία τη φθινοπωρινή ισημερία.

Ο Σεπτέμβριος έχει διάφορες ονομασίες, προερχόμενες από υπαίθριες ασχολίες: Ορτυκολόγος, Τρυγομηγάνης και βέβαια Σταυριάτης.

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Οκτώβριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24/31	25	26	27	28	29	30

Η ονομασία του από τη λατινική λέξη octo (οκτώ) διατηρήθηκε και όταν στην συνέχεια έγινε ο δέκατος μήνας.

Στην αρχαία Ρώμη, μέσα Οκτωβρίου, στους Ειδούς, οι Ρωμαίοι θυσίαζαν στο Πεδίο του Άρεως (campus Martius) έναν εξλαστήριο ίππο για να προκόψουν τα σπαρτά. Το αίμα του " Οκτώβριου ίππου" αναμιγνυόταν από τις Εστιάδες, τις ιέρειες της Ρωμαϊκής θεότητας Vesta (Εστία), με την στάχτη των βοδιών που είχαν θυσιαστεί στην γιορτή των Βουφοβίων και το μείγμα αυτό αποτελούσε καθαρτήρια προσφορά στη γιορτή των Παλιών (21 Απριλίου).

Από τις 5 έως τις 12 Οκτωβρίου τελούνταν στη ρώμη προς τιμή του Οκταβιανού Αυγούστου μεγαλοπρεπείς γιορτές με τελετές και αγώνες στον Ιππόδρομο.

Το πιο σημαντικό δώρο του Οκτώβρη στους γεωργούς είναι οι πολλές βροχές γι αυτό και ονομάζεται Βροχάρης. Μήνας της σποράς λέγεται και Σποριάτης, Σποριάς και Σπαρτός, με αφετηρία την ευλογία του σπόρου στις εκκλησίες στη γιορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου) "Οκτώβρης και δεν έσπειρες, οκτώ σακιά δε γέμισες».

Νοέμβριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
7	1	2	3	4	5	6
14	8	9	10	11	12	13
21	15	16	17	18	19	20
28	22	23	24	25	26	27
	29	30				

ΛΥΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΣΕΡΡΩΝ

Το όνομά του είναι εξελληνισμένος τύπος του November (9ος) από το novem (εννιά) αν και ΙΙος μήνας.

Το μήνα Νοέμβριο οι ιερείς στην αρχαία Ρώμη έκαναν ειδικές τελετές. Οι ιερουργίες αυτές ήταν μυστικές και αθέατες, όπου θυσιάζονταν ένα ζεύγος Ελλήνων και ένα ζεύγος Γαλατών αιχμαλώτων. Οι ρωμαίοι πίστευαν ότι με την εξίλαστήρια αυτή θυσία μπορούσαν να εξευμενίζουν τους θεούς τους. Ο Νοέμβρης ονομάζεται από το λαό Σποριάς και Μεσοσπορίτης, επειδή οι αγρότες βρίσκονται στο μέσον της σποράς, αλλά και Χαμένος, από το χάσιμο, μικρεμα της ημέρας, και Ανακατωμένος, άστατος καιρός.

Το κρύο δυναμώνει. Τη μεταβολή του καιρού τη "μηνάει", λέει ο λαός, ο άγιος Μηνάς (11 Νοεμβρίου) και τελικά "αντρείπει" του Αγίου Ανδρέα (30 Νοεμβρίου).

Το πρώτο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου δύνει η Πούλια, γεγονός που σημαίνει την ορμητική έλευση του χειμώνα. Το ουράνιο αυτό σημάδι, όπως ξέρουμε και από τον Ησίοδο, προειδοποιεί τους γεωργούς να σπεύσουν να ολοκληρώσουν την σπορά, αλλά και τους κτηνοτρόφους να κατηφορίζουν για τα χειμαδιά. Μια παροιμία ορίζει: "Στις δεκαεφτά ή δεκαοχτώ πέφτει η Πούλια στο γιαλό και πίσω παραγγέλνει: Μήδε στανίτσα στα βουνά μήδε γιωργός στους κάμπους".

Τα προσωνύμια "της Παναγιάς της Αρχισπορίτισας" στις 21 Νοεμβρίου δείχνουν ότι ο λαός τη θεωρεί προστάτιδα της σοδειάς και λέει τη γιορτή της και "Αποσοδεία" ή "μπουρμπόλια" και "εισάγει" συμβολικά, στο ναό "πολυσπορία", απ' όπου και "Πολυσπορίτισσα" η Παναγία.

Αν και 12ος διατηρεί τον εξελληνισμένο τύπο Δεκέμβριος του December (decem=δέκα). Στη Ρώμη γιορτάζονταν, από 17 έως 23 Δεκεμβρίου τα Σατουρνάλια, προς τιμή του θεού Saturnus (Κρόνος) πρώτου μυθικού βασιλιά του Λατίου, μια από τις σπουδαιότερες γιορτές των Ρωμαίων. Στις 7 ημέρες της διάρκειάς της τελούνταν θυσίες, γίνονταν συμπόσια, ανταλλάσσονταν δώρα. Μέσα σε ατμόσφαιρα γενικής εφορίας, παραμερίζονταν κάθε κοινωνική διάκριση, διακόπτονταν οι δίκες, τα μαθήματα και οι πολεμικές επιχειρήσεις, οι δούλοι εξισώνονταν με τους κυρίους τους και έπαιρναν μέρος στα τυχερά παιχνίδια.

Ακολουθούσε στις 25 Δεκεμβρίου, η γιορτή του χειμερινού ηλιοστασίου, τα Βρουμάλια. Η ονομασία από bruma, υποδηλώνει τη μικρότερη μέρα του έτους, γενέθλια ημέρα του Μίθρα, του αήττητου Ήλιου, η γιορτή συνδυαζόταν με τα Ρωμαϊκά Σατουρνάλια και πιθανός με τα ελληνικά Κρόνια, με σημαντικές επιδράσεις από τις γιορτές της Δήμητρας και του Διόνυσου.

Η Χριστουγεννιάτικη χοιροφαγία είναι, ως γνωστόν, μακραιώνη επιβίωση αρχαίου Ρωμαϊκού εθίμου, που θυσίαζαν χοίρους στον Κρόνο (Saturnus) και την Δήμητρα (Ceres) για να εξασφαλιστεί η ευφορία της γης και τα κατανάλωναν σε κοινά συμπόσια.

Στο Βυζάντιο τα Βρουμάλια άρχιζαν στις 24 Δεκεμβρίου ως 17 Ιανουαρίου. Τις μέρες αυτές οι αυτοκράτορες πρόσφεραν δώρα σε φίλους, συγγενείς, προσωπικό.

Τις γιορτές αυτές κατήργησε επίσημα η Σύνοδος της Ρώμης το 743 μ.Χ., διατηρήθηκαν όμως στον απλό λαό μέχρι τον 12ο αιώνα.

Δεκέμβριος 2011

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Κυριακή
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	